

بررسی نخستین نمایش نامه‌های ایرانی (فارسی و آذری)

بر بستر تحولات سیاسی اجتماعی تبریز در دوره‌ی قاجار

طلایه رویابی

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۶/۵ تاریخ پذیرش نهایی: ۹۳/۵/۱۹

*نویسنده مسؤول

بررسی نخستین نمایش نامه‌های ایرانی (فارسی و آذری)

بر بستر تحولات سیاسی اجتماعی تبریز در دورهٔ قاجار

عضو هیأت علمی بروهسگاه میراث فرهنگی

طلایه رویانی

چکیده

تبریز در اواخر دوران قاجار بهویژه دوران مشروطه و پس از آن کانون نواندیشی و تحول در عرصه‌های گوناگون سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است. از قیام بزرگانی چون ستارخان و باقرخان تا مبارزات استقلال طلبانه و آزادی خواهانه‌ی شیخ محمدخیابانی در کنار تمام کسانی که بهنوعی پیشرو و مبدع اندیشه‌های نوین ترقی خواهانه در زمینه اخلاقی و اجتماعی هستند، کسانی چون طالبوف تبریزی و...

در این میان افرادی چون آخوندزاده و میرزا آقا تبریزی اندیشه‌های اصلاح‌جویانه خود را در قالب نخستین نمایشنامه‌های ایرانی به رشتۀ تحریر درمی‌آورند. نخستین نمایشنامه‌های مکتوب ایرانی در قالب یک نوع ادبی نوین در ایران توسط آخوندزاده و به زبان آذری نگاشته می‌شود. آخوندزاده چه در مقام نخستین نمایشنامه‌نویس و چه در مقام یک مصلح اجتماعی هوداران و تأثیرپذیران بسیاری داشت. از جمله میرزا آقا تبریزی که علاوه بر آنکه رسالتی در باب اخلاق و تربیت می‌نویسد، دست به نگارش نمایشنامه نیز می‌زند. البته او نیز در زمینه نمایشنامه‌نویسی جزو نخستین‌های تبریز است. زیرا نخستین نمایشنامه‌ها را به زبان فارسی می‌نویسد. باید اضافه کرد که با وجود آن که بسیار متأثر از آخوندزاده است اما نمایشنامه‌هایش در سبک و سیاق و شخصیت‌پردازی با نمایشنامه‌های آخوندزاده تفاوت‌هایی دارد. این مقاله ضمن بررسی اجمالی اندیشه‌ها و آثار این دو آغازگر نمایشنامه‌نویسی ایرانی در تبریز، یکی از مهم‌ترین کانون‌های شکل‌گیری و رشد تئاتر به شکل امروزین آن، به بررسی ویژگی‌ها و نوآوری‌های آثار این دو نخستین نمایشنامه‌نویسان ایرانی دوره قاجار و تفاوت‌ها و شباهت‌های آنان می‌پردازد و در پایان به این نتیجه دست می‌یابد که نمایشنامه و شکل خاص ارایه آن ساختار غالب و آرمانی برای شرایط سیاسی و اجتماعی آن دوران به شمار می‌رفته و از این‌رو این نویسنده‌گان در شمار زمینه‌سازان اصلی انقلاب مشروطه شناخته شده‌اند. درنهایت مقاله مشخصه‌هایی را جست‌وجو می‌کند که فرم و شکل خاص نمایشنامه در ایران موجд آن مشخصه‌ها در ادبیات می‌شود: از جمله ساده‌نویسی، واقع‌گرایی (رئالیسم)؛ شخصیت‌پردازی و متعاقب آن منطق مکالمه و چندصدایی ادبی.

واژگان کلیدی: آخوندزاده، میرزا آقا تبریزی، نمایشنامه، تبریز، ادبیات مشروطه